

Schanzu wobšanknuć, tebe woblenuć, a nawšhjeć Stronach cze tyschiež. A budza tebe Semi irunacž, a žadyn Kamen na Kamenju newostajicž, tehodla, so ty nešy pošnato ton Gzaš; we kotrymž ty šy domapytane. A won šajndže do Tempła, a woča wohn honicz tych, fiž we tymšamym pschedawachu a kupowachu. A džešche knim: Pišane šteji, moj Dom je Dom teje Modlitwy, wy pak šze jon šezinili k morderškej Zami. A won wučješche šchjednje we Tempłu. Ale czi Woschimješchnizy a Pišmawučzeni a czi Wošebnišchi beš Ludom pytachu, so bychu jeho skonžowali. A nenamakachu, kak to bychu cžinili, pschetož šchitkon Lud wišajšche na nim, a pošluchajšche jeho.

Tuto Szenje dyrbja czi Kšcheszijenjo šwjeru na šedžbu wšacž, so bychu šneho nawukli, šo Boha bojecž. Pschetož wono je tych trashednych Szenjow jene we Lukaschu, a dyrbjalo nam tehodla tak k Wutrobi hicz, so bychmy jo nidy nesabyli.

My pak zemny šebi štehošameho přjott štajicž:

Kryštušowe Žaloszenje a Njewanje na tych Židow, teho Szapenja jeho Ššłowa a jich pschichodnych Schtrašow dla.

I. Kak won na nich žaloszi?

II. Kak šo na nich njewa?

I. K přjenemu šlyšchimy tudy, kajki wulki Boži Njew a Ššurowošž na Jerusalemi šo ššewi. Škotrehož my ša wješte pošnacž mamy, šchtuž we šwojej Ššłozji šecher bycž, a we Nječach šawostacž ze, so ton šebi nedyrbi do Wjšłow dacž pschindž, so won tel Schtraš cžeknycž budže.

Pschetož dyž Boh teho krašneho a wožozny wobnadženeho Mjesta neje pscheschownowal, dokelž wono je Bože Ššłowo mjeto, a tola šo neje poššepšchowaio, da jeno šebi kojždy pomyšl, kak by šo ššgzašom Nječow wostajil, a šo poššepšchał; hewak šawjernje ta Schtraša a ton Njew Boži nebudže wohnfach wostacž.

Njetk pak je ton Njew a ta Žalosž, kotraž na tute Mjesta a na ton Lud pschindž ma, tak wulka, so temu Knešej Kryštušej šame mu k Wutrobi dže, a won tehodla žalosnje

placže, so to krašne Mjesto tak hubenje šonž wšacž a škazene bycž dyrbi, so žadyn Kamen na druhim wostacž nedyrbi. Won tehodla šdychuje a praji: Ach Jerusaleme, dy by ty tak wedžilo, a tvoju pschichodnu Žalosž wjerilo, kotraž na tebe pschindž budže, da by ty wopravdži tak krobte nebylo, ale tejž plakalo a wopomnilo, šchto ktwošem u Mjeru šluži. Haj ty by poššylo, so by czi Boh žyl nadny bycž.

Hacž pak runje ton Kneš wot Jerusalema šameho ryczi, da ze won tola ššym šchitkich tych napominacž, haj rošpčž šchitkim tym, kotřiž Bože Ššłowo maju, a jo tola podarmo šlyšcha, a jo šazpja, so nebychu šecherni byli, ani newjerili, jako dyrbjal jim Boh to špuschecžicž. Nje, ta Schtraša budže šo namakacž, tak wjernje hacž Boh žiwy je. Tehodla dyrbimy šo Nječow, wošebnje pak teho ladacž, kotryž rjeka: Bože Ššłowo a ton Gzaš teho Domapytanja šazpicž, to je: Přjedowanje šlyšhecž, a šo tola nepoššepšchowacž, ale we Nječach ššajnje pschiberacž, nech šo přjeduje a praji, šchtožze. Ta Schtraša na tajke Njechi wohnfach newostane, hacž runje na Kwilu horje džeržana budže.

Tehodla budže we tutym Szenju nam přjott džeržane jene tajke Šnamjo teho trashedneho Ššuda Božeho na jeho najššweczíšim a najlubšchim Mješzi Jerusalemi a na jeho hegen Ludu, kotrež Mjesto našcheho lubeho Kneša a Boha hegen Dom a Wojnišch cžo, a ton Lud jeho domjaža Cželedž byl je. Psche-